

Publicerad 2006-08-28 16:21 av Lennart Ekman

I svart och vitt.

Försök till uppresning.

Jag tar dina händer än en gång till farväl
Slutat är livet som ej återvänder.

Med en djup suck lämnade Du mig
ensam efter femtio år.

Hur lätt är det?

Vaknar på morgonen. Du är inte där.
Var är Du? Ingen vet svaret.

I bokhyllan är en bild från i vintras.
Båda lätt klädda i Gran Canarias sol.
Bild av din mor och vår pudel Cherri
håller Dig sällskap på dagarna.
Ditt halsband med Skorpionen Våra vigselringar
skall ligga där till vi mötas igen.

Vid sängdags tänder jag ljuset, som lyser
så vackert hela natten. Vi har vår pratstund,
som vi lovade.

Jag berättar hur dagen varit. Jag känner Du är hos mig.

Folk kommer och vill jag skall flytta för att komma från minnen.
Jag svarar: ” Varför? Jag har bara glada tankar när jag ser våra saker
runt mig. Vintern brukar vi vara på ön. Bli hemma och sitta med mina
tårar? Jag vill inte glömma. ”

Jag skall ha fotot i silverramen med. På kvällarna tänder jag ljuset,
tittar ut mot Medelhavet, tänker på Dig och våra glada stunder.’

I natt hörde jag Du sade. Sluta trötta ut folk med din sorg. Locka oss till skratt.
Vi har upplevt så mycket trevligt tillsammans.
Glöm det sista halva året.

Alltid lyder jag Anny.

Tittade efter tågtider till Göteborg. En ” just nu ” biljett första klass var överkomligt.
Resa på morgonen - hem tidigt om aftonen.
Toaletten trasig som vanligt.

Framme gick jag ut på torget. Stannade, titta runt, såg alla förändringar.

Spårvagn nummer tretton gick till Liseberg. Kö vid entrén. Oj, det var ju EM.
Mycket folk. Strosade tillbaka. Kom till konserthuset där Anny och jag hade egna stolar i flera år.

Poseidon sprutade och jag kände törsten i den 25 - 30 graders värme som staden behagade bjuda,

Framme vid en terassservering stannade jag. En rar hovmästaren kom fram.

”Vad kan vi stå till tjänst med ? ”

” Ett bord och en Ramlösa. ”

” Skall min herre äta? ”

” Snälla - ett bord och en iskall Ramlösa. ”

” Vi har inte Ramlösa bara Loka - Får vi servera lunchen. ”

” Om jag inte får något att dricka svimmar jag av. Då blir det varken mat, bord eller vatten. ”

Ett bord fann jag själv, med utsikt mot Kungssportsavenyn.

Tittade på matsedeln. Dagens rätt var inte ett dugg ” äventyrligt. ”

Stor skaldjurstillrik - många delikatesser och kostade många kronor.

Efter ett litet resonemang med Anny i sin himmel blev svaret:

” Det är Du ärligen värd idag - men låt det inte bli en vana, ”

Ostron - krabba - räkor - ost - kräftor - gravlax - rökta musslor -
löjrom - sju sorters sås.

I 90 minuter njöt jag detta. I förlängningen drack jag kaffe med en mjuk
nogatkaka.

Den unga servitrisen var av första klass. Fick mig riktigt till att trivas.

Sakta jag gick genom staden mot Centralen.

Stannade vid ett stort tält. Här huserade Telia. Utanför stod:

” Kommer Ni in och pratar telefon med oss bjuder vi på kaffe, ”

Inne kom en ung dam fram .

” Telefon. : sade jag

Hon tittade förvånat.

” Om det inte räcker säger jag bredband också. ”

Större förvåning.

” Ok mobiltelefon. Nu måste det väl räcka för att få en kopp kaffe! ”

Ett vacker leende lyste upp hennes ansikte när hon förstod
jag drev med TELIA.

Under tiden vi drack kaffe hade hon övertalat mig.

Flytta från Comwiq till Telia. Ny mobil.

Därför ” govänner ” hut går alltid hem.

En enkel måltid i Nordstan. Därefter tåget med
den trasiga toaletten som nu blivit uppsamlingsplats för sopor.
Fick sällskap med en trevlig gentleman från Halmstad.

Resans resultat.

Nu vet jag. Kan åka ut ensam och eventuellt ” plita ” litet
igen.

Därför började jag leta resor.

En vecka på Kreta i mitten på September. Går det bra. Kommer nog
pliterilusten tillbaka.

Det måste den. Har fått nytt hjärta i tretton månader av ” poeterna ”.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Ekman med Poeter.se id #8693 innehar upphovsrätten